

Arrest

nr. 223 641 van 5 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 1 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.-C. RECKER *loco* advocaat E. MASSIN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, etnisch Berti te zijn, en op 01/05/1993 geboren te zijn te Mellit, Soedan. Eind 2004 verhuisde u samen met uw ouders naar de stad Omdurman in de deelstaat Khartoem, waar u woonde tot uw vertrek uit Soedan in het jaar 2015. U beëindigde de lagere school te Khartoem, en volgde er ook twee jaren secundair onderwijs in het lyceum.

Wanneer u niet op school zat, werkte u als verkoper, en sinds 2011 begon u ook te werken in een garage te Khartoem, alwaar u automechaniek werd aangeleerd.

De garage waar u dit deed, werd door het bedrijf Ojaimi, gevraagd om herstellingen uit te voeren aan voertuigen, die in Zuid-Soedan in panne stonden. U reisde daarop, op 03/01/2012, samen met de garagist en een andere assistent naar Kajoria te Zuid-Soedan, waar de wagens zich bevonden die jullie dienden te herstellen. Tijdens jullie verblijf in Zuid-Soedan, braken er evenwel etnische conflicten uit, waardoor jullie zich genoodzaakt zagen terug te keren naar Soedan. Onderweg werd de wagen waarin u zat beschoten, en ging de wagen over kop, waarna u uw reis te voet verder zette. U kwam uiteindelijk op 04/04/2012 te Damazin aan [in de deelstaat Blue Nile], alwaar u aan boord ging van een bus waarmee u plande naar Khartoem te reizen. U werd echter, samen met andere personen, van deze bus gehaald door personen van de Soedanese veiligheidsdiensten. Dezen beschuldigden u ervan lid te zijn van de opposanten, en dat u ging vechten in Zuid-Soedan. U ontkende deze beschuldigingen, maar u werd toch gearresteerd. U werd daarop meegenomen naar Khartoem, en geplaatst in de gevangenis Al Haja te Omdurman gedurende 8 à 9 dagen. Nadien kwam uw zaak voor de rechtbank op 14/04/2012, en werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 jaren. In januari 2013 werd er een algemene amnestie afgekondigd, naar aanleiding waarvan u vrijgelaten werd in februari 2013. U diende evenwel een belofte te ondertekenen, en u mocht geen arrestaties meer oplopen. Op 10/02/2014 werd u opnieuw gearresteerd, wanneer u als drager aan het werken was op de markt van Omdurman. U werd meegenomen, en ervan beschuldigd deelgenomen te hebben aan manifestaties te Khartoem, die plaatsvonden in de loop van de maand september 2013. U ontkende deze beschuldiging, en u werd terug naar de gevangenis gestuurd, waar uw oude dossier betreffende uw eerdere veroordeling opnieuw geopend werd, en u opnieuw in de gevangenis werd opgesloten. Uw vader wist uiteindelijk een gevangenisbewaker om te kopen, die u hielp om te ontsnappen. Wanneer u dwangarbeid diende te verrichten op een maïsveld, toonde deze u een vrachtwagen waarin u zich diende te verstoppen, en legde hij u uit dat deze vrachtwagen naar Bahri zou rijden, en uw broer en een vriend van hem u opwachten bij de oude politiepost. Daar stapte u uit de vrachtwagen en ontmoette er uw broer, die u geld en kledij gaf. Uw broer had reeds alle regelingen getroffen met een smokkelaar die u kon helpen om Soedan te verlaten. U verliet Soedan per smokkelaar op 10/02/2015, en reisde naar Libië, waar u aankwam op 15/02/2015. U kon evenwel niet het grote bedrag betalen dat gevraagd werd voor de rest van de reis, en u begon daarom te werken te Libië, om zo geld te verdienen. U werd erg slecht behandeld te Libië, en heel vaak geslagen. Nadat u zo'n 2 jaren en 5 maanden had gewerkt in Libië, werd u uiteindelijk geholpen door een andere Soedanees die voor u de smokkelaar betaalde. U verliet Libië uiteindelijk op 28/07/2017, en kwam op 31/07/2017 aan te Italië. U diende er geen verzoek om internationale bescherming in, maar besloot verder te reizen. U reisde via Frankrijk naar België, waar u aankwam op 25/12/2017. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 28/02/2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde te behoren tot de etnie Berti, een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer.

Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfoer dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Darfoeri in Khartoem dd. 10 april 2018) blijkt dat, hoewel Darfoeri nauwelletender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoont dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd. Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfoeri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die sinds eind 2004 bovendien in Omdurman te Khartoem woonde, waar u school liep en werkte als verkoper en mekanieker, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen.

Er dient na uw gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen

Er dient immers te worden vastgesteld dat de door u geopperde arrestaties, veroordeling en detenties, die u ondergaan zou hebben te Soedan, helemaal niet geloofwaardig bevonden worden.

U verklaarde op 04/04/2012 gearresteerd te zijn te Damazin, bij terugkeer uit Zuid-Soedan waar u als assistentmekanieker wagens ging herstellen, en veroordeeld te zijn tot een gevangenisstraf van 15 jaar. U werd uiteindelijk vrijgelaten in februari 2013 nadat een algemene amnestie werd verleend. U wist deze verklaringen echter geenszins aannemelijk te maken. Zo dient ten eerste uw verklaringen opgemerkt met betrekking tot het wetsartikel op grond waarvan u veroordeeld zou zijn tot een gevangenisstraf van 15 jaar. U verklaarde dat u tot een celstraf van 15 jaar veroordeeld werd op basis van artikel 166 uit de Soedanese strafwet (notities CGVS, p. 3 en 6). Gevraagd wat dit artikel inhoudt, verklaarde u dat personen die zich verzetten tegen de overheid, veroordeeld kunnen worden middels die wet (notities CGVS, p. 6). U ter bevestiging gevraagd of u er wel zeker van bent dat u veroordeeld werd op basis van artikel 166 van de Soedanese strafwet, antwoordde u bevestigend en herhaalde u dat het de Soedanese strafwet betreft (notities CGVS, p. 7). U geconfronteerd met de vaststelling dat artikel 166 uit de Soedanese strafwet handelt over inbreuken op het privéleven van andere burgers, en gevraagd wat dat ermee te maken heeft, antwoordde u herhalend dat u wel degelijk op grond daarvan werd veroordeeld. U nogmaals geconfronteerd met de vaststelling dat artikel 166 uit de Soedanese strafwet handelt over inbreuken op het privéleven van andere burgers, en er slechts een gevangenisstraf voorzien wordt van 6 maanden, en gevraagd hoe het mogelijk is dat u op basis van dit artikel tot 15 jaren gevangenisstraf werd veroordeeld, verklaarde u herhalend dat u op basis daarvan werd veroordeeld. Gevraagd of het niet mogelijk is dat u zich hieromtrent vergist, antwoordde u ontkennend en stelde u zeker te zijn.

Het dient echter vastgesteld dat, zo blijkt uit artikel 166 van de Soedanese strafwet, het geenszins mogelijk is dat u op basis van dit artikel tot een celstraf van 15 jaren zou zijn veroordeeld. Immers, artikel 166 van de Soedanese strafwet (toegevoegd aan administratief dossier) bestraft inbreuken op de privacy van een andere persoon, met een gevangenisstraf tot 6 maanden en /of een geldboete. Dat u op grond van dit wetsartikel beschuldigd zou zijn van lidmaatschap van een rebellenbeweging, en veroordeeld zou zijn tot 15 jaar gevangenis, slaat derhalve nergens op. Deze vaststelling doet reeds ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Voorts weet u geen enkel document neer te leggen dat deze veroordeling zou bevestigen, zoals een vonnis of uitspraak van de rechtbank, hetgeen geenszins onredelijk is te verwachten, gezien uw verklaring officieel veroordeeld te zijn door een Soedanese rechtbank te Khartoem. Uw verklaringen omtrent het al dan niet in bezit zijn van een vonnis, zijn voorts tegenstrijdig. Gevraagd of u in bezit bent van het vonnis, antwoordde u aanvankelijk ontkennend en legde u uit dat u veel documenten verloor tijdens uw reis (notities CGVS, p. 5). Gevraagd of u het bij zich had tijdens uw reis, antwoordde u dat u enkel het 'adres' van het vonnis bij zich had, waarop artikel 166 vermeld stond (notities CGVS, p. 6). Gevraagd of dat dan het vonnis was, antwoordde u bevestigend en stelde u dat het een kopie van het vonnis betrof. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waar u deze kopie van het vonnis haalde bij uw vertrek uit Soedan, gezien u verklaarde het land te hebben verlaten nadat u uit de gevangenis ontsnapte, verklaarde u dan weer dat u, wanneer u het vonnis gekregen had, u er een foto van nam met uw telefoon, en het naar uw broer stuurde.

U verklaarde voorts dat u deze telefoon verloor op zee. Gevraagd of uw broer die foto dan nog heeft op zijn telefoon, gezien uw verklaring dat u het doorstuurde naar hem, verklaarde u dat hij de foto niet had, maar enkel uw telefoon in bewaring nam, en deze u nadien terug gaf wanneer u Soedan verliet (notities CGVS, p. 20). Gevraagd waar het vonnis zelf is, verklaarde u het verloren te zijn in Soedan (notities CGVS, p. 21).

Bovenstaande verklaringen weten niet te overtuigen. Zo is het vooreerst geenszins aannemelijk dat u geen enkel document weet voor te leggen ter ondersteuning van uw bewering veroordeeld te zijn tot een celstraf van 15 jaren, door een rechtbank te Khartoem op 14/04/2012. Gezien u gewag maakt van een officiële veroordeling, tot een ernstige en zware gevangenisstraf, door een rechtbank te Khartoem, is het geenszins onredelijk te verwachten dat u ter ondersteuning van deze verklaring enig document zou weten neer te leggen, die deze veroordeling bevestigt. Dat u voorts vage en tegenstrijdige verklaringen aflegt betreffende het document dat u verloren zou zijn te Libië – waarbij u eerst gewag maakte van een document dat in uw bezit was, dat u samen met andere documenten verloren zou zijn, om nadien te verklaren dat u eigenlijk enkel in het bezit was van uw gsm met daarop een foto van een kopie van het vonnis – doet enkel verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Verder zijn ook uw verklaringen betreffende beschuldigingen die u ten laste zouden zijn gelegd, en uw nalatigheid enige poging te ondernemen om de beschuldigingen tegen u te ontkrachten, danig onaannemelijk en onlogisch, dat er verder ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van uw beweerde veroordeling en detentie in 2012.

U verklaarde dat u tot een gevangenisstraf van 15 jaren werd veroordeeld, omdat u ervan werd beschuldigd opposant te zijn (notities CGVS, p. 3). Gevraagd van welke beweging men u dan beschuldigde lid te zijn, verklaarde u – vaagweg – dat u ervan werd beschuldigd lid te zijn van de partij 'van een Soedanees die Abdelwahed Ibrahim ofzo heet'. Gevraagd welke partij dat dan is, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd hoe het mogelijk is dat u tot een celstraf van 15 jaar werd veroordeeld, zonder te weten waarvan u eigenlijk concreet beschuldigd werd, verklaarde u enkel dat u gearresteerd werd bij terugkeer uit Zuid-Soedan. Opnieuw gevraagd hoe het kan dat u tot 15 jaar gevangenisstraf werd veroordeeld, zonder te weten tot welke partij of beweging u beweerdelijk zou horen, antwoordde u – volledig naast de kwestie – dat u van Darfoer bent. U preciseert voorts dat u ervan beschuldigd werd lid te zijn van een Darfoerese beweging, maar u weet opmerkelijk genoeg niet van welke Darfoerese beweging (notities CGVS, p. 4). Gevraagd of u de naam van de beweging waar u beweerdelijk lid van was, dan niet opving tijdens uw proces, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u het dan nooit eens opzocht, van welke partij of beweging u ervan werd beschuldigd lid te zijn, antwoordde u ontkennend. U kent voorts geen enkele Darfoerese rebellenbeweging bij naam, de enige naam die u kende was die van rebellenleider Arco Mennawi, maar u weet evenmin hoe zijn rebellenbeweging zou heten (notities CGVS, p. 13 en 14). **Dat u op geen enkel moment zou vernomen hebben van welke beweging u concreet beschuldigd werd lid te zijn, de beschuldiging op basis waarvan u beweerdelijk tot een gevangenisstraf van 15 jaar werd veroordeeld, is geheel onaannemelijk en niet geloofwaardig – immers, indien u werkelijk officieel veroordeeld werd door een Soedanese rechtbank, is het geenszins aannemelijk of geloofwaardig dat u er enkel vaagweg en algemeen zou van beschuldigd zijn lid te zijn van 'de opposanten'.**

Gevraagd naar het bedrijf, voor wie u als assistent-mekanieker naar Zuid-Soedan reisde, om er herstellingen aan wagens uit te voeren, antwoordde u dat dit bedrijf 'Ojaimi' heette (notities CGVS, p. 27). **Gevraagd of dat bedrijf op heden nog bestaat, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u dan nooit een beroep deed op dit bedrijf, zoals bijvoorbeeld tijdens uw proces, opdat dezen zouden kunnen getuigen dat u in Zuid-Soedan was om er herstellingen uit te voeren in hun opdracht, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat er niemand was. Gevraagd of u ze zelf niet poogde te contacteren, verklaarde u enkel dat u het aan de politieagent zei, en het aan hen is om het onderzoek te voeren** (notities CGVS, p. 28). Gevraagd of niemand in de garage waar u werkte, kon getuigen voor u, verklaarde u opnieuw dat er niemand zich kwam aanbieden. Gevraagd wat er gebeurde met de andere personen – de mekanieker en de assistent, met wie u samen naar Zuid-Soedan was gegaan om er herstellingen uit te voeren – antwoordde u het niet te weten (notities CGVS, p. 33). Gevraagd of u de garage waar u werkte dan nooit opzocht na uw vrijlating, antwoordde u de garagist te haten. Gevraagd waarom, verklaarde u dat zij aan de basis van uw problemen lagen en ze u niet kwamen ondersteunen. Gevraagd of ze dan überhaupt wisten wat er met u gebeurd was – gezien uit uw eigen verklaringen blijkt dat u, noch tijdens uw proces, noch na uw vrijlating in 2013, dezen ooit poogde te contacteren, antwoordde u het niet te weten, en u ze niet meer wou zien na uw vrijlating uit de gevangenis.

Opnieuw gevraagd waarom u deze personen nu haat, gezien ze mogelijks niet eens op de hoogte waren van uw arrestatie, verklaarde u, opmerkelijk genoeg, dat ze naar de rechtbank hadden kunnen komen om de bewijzen te tonen. Gevraagd of u hen dan poogde te contacteren, met de vraag om bewijzen aan te leveren voor de rechtbank, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom niet, verklaarde u enkel dat u in de gevangenis zat en niemand u kwam bezoeken. Deze verklaring is evenwel allesbehalve afdoende. Uit geen enkele van uw verklaringen komt nog maar enigszins naar voren dat u enige poging of moeite deed om zich te verdedigen tegen de u ten laste gelegde [uiterst vage] beschuldigingen, of enige poging ondernam de personen te contacteren die konden getuigen voor u in het kader van uw proces – dit terwijl u er wel degelijk blijkt van overtuigd te zijn dat ze op de hoogte waren van uw arrestatie, en ze bewijzen zouden kunnen aanleveren die uw aanwezigheid in Zuid-Soedan verklaarden. Dat u ook nadien nooit nog enig contact maakte met de garage waar u voor werkte, dan wel het bedrijf in wiens opdracht jullie herstellingen gingen doen in Zuid-Soedan, om te weten te komen wat gebeurde, en hen te vragen waarom ze u niet hielpen na uw arrestatie [indien dezen hiervan op de hoogte zouden zijn geweest], versterkt enkel het niet aannemelijk en ongeloofwaardig karakter van uw verklaringen hieromtrent. Dat u voorts ook geen enkele interesse blijkt te hebben in wat met uw collega's – de garagist en de assistent – gebeurde nadat jullie elkaar in Zuid-Soedan kwijt geraakten, overtuigt evenmin. Immers, indien uw verklaringen werkelijk gebaseerd zouden zijn op echte ervaringen, kan verwacht worden dat u op zijn minst zou willen weten wat hen verder overkwam, en of zij eventueel ook problemen gekend hebben bij terugkeer naar Soedan. **Deze vaststellingen doen verder afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste verklaringen betreffende uw beweerde arrestatie in 2012. veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf, en detentie tot februari 2013.**

Tot slot dienen uw verklaringen betreffende uw vrijlating in het jaar 2013 opgemerkt. U verklaarde dat u vrijgelaten werd in februari 2013 nadat er een algemene amnestie werd verleend in januari 2013 (notities CGVS, p. 5 en 25). **Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, valt evenwel nergens terug te vinden dat een dergelijke algemene amnestie verleend werd in Soedan in januari, dan wel februari, van het jaar 2013. Wel valt terug te vinden dat president Al-Bashir bij de opening van het nieuwe parlementaire jaar in Soedan, de vrijlating aankondigde van alle politieke gevangenen, maar dit gebeurde pas op 01/04/2013 – twee maanden na uw beweerde vrijlating.** Er werden uiteindelijk slechts 24 gevangenen vrijgelaten, afkomstig uit Zuid-Kordofan en Blue Nile, die ervan werden beschuldigd banden te hebben met de beweging SPLM/Noord – een beweging die u niet bleek te kennen (notities CGVS, p. 32). Gegeven deze vaststellingen, kan er geenszins geloof worden gehecht dat u vrijgelaten werd in het jaar 2013 nadat er een algemene amnestie afgekondigd werd in januari 2013.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, dient er geconcludeerd dat u uw beweerde arrestatie in het jaar 2012, en veroordeling tot een gevangenisstraf van 15 jaren, geheel niet aannemelijk wist te maken. Er kan aan deze verklaringen dan ook geen geloof worden gehecht.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde tweede arrestatie, op 10/02/2014, weten niet te overtuigen.

Vooreerst dient vastgesteld dat u deze tweede arrestatie – die de werkelijke aanleiding gevormd zou hebben voor uw vertrek uit Soedan – geheel onvermeld liet tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo vermeldde u er enkel uw arrestatie op 04/04/2012 en daarop volgende veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf, legde u er uit hoe u gearresteerd werd bij terugkeer uit Zuid-Soedan, alwaar u als automekanieker gewerkt had, u tien dagen later reeds veroordeeld werd, en u in de gevangenis zat tot uw ontsnapping op 08/02/2015, waarna u dezelfde dag Soedan verliet (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3, punt 1, 2 en 5). Op geen enkel moment vermeldde u er dat u na uw veroordeling vrijgelaten werd in het jaar 2013, noch dat u een tweede keer gearresteerd werd en opgesloten, en dit de werkelijke reden voor uw vertrek uit Soedan zou zijn geweest. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, verklaarde u dan wel dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ] niet preciseerde dat u eigenlijk twee keren in de gevangenis zat in Soedan, en u er enkel een detentie van 1 jaar en 10 maanden had vermeld (notities CGVS, p. 2), maar bood u geen enkele redelijke verklaring voor deze vaststelling. Gevraagd waarom u dit alles niet vermeldde voor de DVZ, en u er slechts sprak over 1 enkele arrestatie, antwoordde u dat er u enkel werd gevraagd hoelang u in de gevangenis zat, en ze enkel de datum van uw veroordeling, en de datum van uw vertrek uit Soedan registreerden (notities CGVS, p. 8).

U erop gewezen dat u er verklaarde veroordeeld te zijn op 04/04/2012 – en niet op 14/04/2012, zoals u voor het CGVS verklaarde (notities CGVS, p. 5) – antwoordde u eerst bevestigend, om meteen daarna te verklaren dat u op 14/04/2012 veroordeeld werd, maar gearresteerd werd op 04/04/2012 (notities CGVS, p. 8). U erop gewezen dat u er gevraagd werd naar de aanleiding voor, en redenen van uw vertrek uit Soedan, en u uw beweerde tweede arrestatie volledig onvermeld liet – hoewel deze arrestatie de eigenlijke reden zou hebben gevormd voor uw vertrek uit het land – antwoordde u vaagweg dat u er zei dat u Soedan uitgeduwd werd, omdat u er tot 15 jaar veroordeeld was. Nogmaals gevraagd waarom u uw tweede arrestatie niet vermeldde, alsook het feit dat u pas na deze arrestatie het land verliet, antwoordde u dat ze [de medewerker die u bijstond op de DVZ] u zeiden dat u dat hier [voor het CGVS] kon vertellen, u er de tijd niet kreeg om een uitleg te geven, en ze enkel de data registreerden van uw arrestatie, veroordeling en vlucht uit Soedan, maar u de kans niet kreeg om uit te leggen wat u overkwam, wanneer u dit wou doen. **Deze verklaringen overtuigen evenwel niet, immers:** u legde er uitgebreid uit dat u automekanieker bent, dat u in januari 2012 naar Zuid-Soedan afreisde voor werk, uw wagen er geraakt werd door kogels omwille van de conflicten in Zuid-Soedan, u nadien terugkeerde naar Khartoem maar in Damazin gecontroleerd en ondervraagd werd door militairen aan een controlepost, dezen u ervan beschuldigden deel uit te maken van de oppositie en te zijn gaan vechten in Zuid-Soedan, waarna u gearresteerd en veroordeeld werd (zie Vragenlijst CGVS, p. 3, punt 5). U voegde er aan toe dat u in de gevangenis zat tot u, met de hulp van een vriend van uw vader, uit de gevangenis ontsnapte op 08/02/2015 en diezelfde dag Soedan verliet. Uit deze verklaringen blijkt geenszins dat u er geen enkele kans geboden werd om uit te leggen wat u overkwam in Soedan en wat de aanleiding was voor uw vertrek uit het land. U hierop gewezen, verklaarde u dat u deze uitleg inderdaad deed, maar u dan verder de kans niet kreeg om zaken toe te voegen (notities CGVS, p. 9). Uw verklaringen overtuigen niet, en bieden geenszins een redelijke verklaring voor de vaststelling dat u de werkelijke reden voor uw vertrek uit Soedan, geheel onvermeld liet tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien dit de laatste feiten betreffen die u er toe brachten te beslissen om het land te verlaten, kan verwacht worden dat, ook al zou de tijd beperkt zijn, u dit noodzakelijk vindt om te vermelden. Voorts blijkt uit de verklaringen die u er wél aflegde, betreffende uw eerste beweerde arrestatie, geenszins dat u er geen enkele kans geboden werd om uit te leggen welke feiten er u toe brachten het land te verlaten. De vaststelling dat u er enkel gewag maakte van één arrestatie in 2012, en verklaarde sindsdien in de gevangenis te hebben gezeten in Soedan, tot uw ontsnapping op 08/02/2015 – verklaringen die u zelf ondertekende nadat deze u in de Arabische taal voorgelezen werden (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3) - schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze.

Daarnaast dient vastgesteld dat, gezien uw verklaringen betreffende uw eerste beweerde arrestatie, veroordeling en detentie, op grond van het bovenstaande, reeds geenszins geloofwaardig bevonden werden, er evenmin geloof kan worden gehecht aan deze door u beweerde tweede arrestatie en detentie. Immers, u verklaarde dat u op 10/02/2014 gearresteerd werd op beschuldiging van deelname aan een manifestatie in september 2013, en ze, nadat u de beschuldigingen ontkende, ermee dreigden uw oude dossier opnieuw te openen, indien u niets zou zeggen (notities CGVS, p. 26). Gezien u daarop niets zei, zo verklaarde u, stuurden ze u opnieuw naar de gevangenis waar uw oude dossier opnieuw werd geopend, en u uw eerdere straf verder diende uit te zitten (notities CGVS, p. 26). Gezien uit bovenstaande vaststellingen reeds naar voren komt dat aan uw beweerde eerste arrestatie, veroordeling, en detentie geenszins geloof kan worden gehecht, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan deze verklaringen, die rechtstreeks verband houden met deze beweerde eerste arrestatie, veroordeling, en detentie. Voorts weet u op geen enkele manier te duiden waarom men u in februari 2014 plots zou arresteren omwille van een vermeende deelname aan een manifestatie 6 maanden eerder – u verklaarde immers zelf niet te weten waarom u toen nog gearresteerd werd. Daarnaast kunnen ook grote twijfels worden geuit of u ten tijden van de septembermanifestaties in het jaar 2013, in Khartoum-Omdurman, überhaupt nog in de stad aanwezig was. Immers, gevraagd naar deze manifestaties verklaarde u er niet aan te hebben deelgenomen, maar wel in Omdurman aanwezig te zijn geweest, alsook dat deze manifestaties wel 20 à 25 dagen lang aan één stuk stand hielden. Dit is echter geenszins het geval – de manifestaties in de loop van september 2013 te Khartoem-Omdurman, besloegen enkel de laatste week van september, en hielden geenszins 20 à 25 dagen aan zoals u beweerde.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geenszins geloof gehecht worden aan het door u geopperde asielrelaas in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018) blijkt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.

Uit deze informatie blijkt ook dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging. Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig uit Darfoer zijn de mogelijke interesse van de Soedanese veiligheidsdiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfoeri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland. Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer een ernstig risico op mensenrechtenschendingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan. In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat u niet afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan, aangezien u verklaarde te wonen in Omdurman sinds het jaar 2004.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Wat betreft de door u neergelegde documenten dienen volgende vaststellingen gedaan. U legde een certificaat van burgerschap neer, opgemaakt in het jaar 2009, waarin bevestigd wordt dat u sinds 2005 in de wijk Al Abasya te Omdurman, Khartoem woonde. Uw woonplaats te Omdurman wordt in deze als dusdanig niet in twijfel getrokken. Voor het overige bezit dit document geen relevantie in het kader van het door u beweerde asielrelaas. Wat betreft de door u neergelegde aanvragen voor een medisch onderzoek bij de organisatie 'Constats', dient vastgesteld dat dit enkel aantoonde dat u een medisch onderzoek bij deze organisatie verzocht. Voor het overige brengt dit in het geheel niets bij. Wat betreft het door u neergelegde medisch attest, opgesteld door dokter Humbert, dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo wordt er weergegeven welke objectieve letsels er vast te stellen zijn op uw lichaam – littekens op uw rug, polsen, en enkels – alsook wordt er gesteld dat u lijdt aan slapeloosheid, nachtmerries en flash-backs. Tot slot wordt vermeld dat u deze symptomen toeschrijft aan de door u ondergedane foltering tijdens uw detentie in Soedan. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel verwezen wordt naar uw verklaringen omtrent de oorzaak van de vastgestelde littekens, deze impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor het CGVS, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de beweerde vervolging zou kunnen aantonen, gezien de dokter enkel uw verklaringen citeert zoals deze werden medegedeeld. Een medische vaststelling kan dan ook geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch hoe deze littekens precies opgelopen zouden zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, niet geloofwaardig bevonden werden, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen het slachtoffer geweest te zijn van foltering in Soedan. Voorts dient opgemerkt dat u verklaarde gedurende uw 2,5 jaar lange verblijf in Libië slecht behandeld te zijn en er vaak te zijn geslagen, en verwees u in deze context zelf naar uw littekens op uw rug (notities CGVS, p. 26).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Een eerste middel wordt afgeleid uit de schending van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 48, 48/2, 48/S, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")

Verzoeker verwijst uitgebreid naar geciteerde landeninformatie waaruit blijkt dat “de Soedanese ordetroepen herhaaldelijk erge mensenrechtenschendingen plegen tegen iedereen die zelfs alleen vermoed wordt om banden te hebben met de oppositie of om de regering te kritiseren”.

Verzoeker voert aan dat hij *prima facie* nood heeft aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingen en bedreigingen als gevolg van zijn politieke overtuigingen in het brede zin.

Verzoeker verwijst onder meer met het oog op subsidiaire bescherming naar artikelen 2 en 3 van het EVRM.

“In casu betwist verwerende partij niet dat verzoeker afkomstig uit Soedan is, of dat hij Darfoeri is. Objectieve informatie bevestigt dat de regering willekeurige en gewelddadige repressie uitoefent, zowel als het toepassing van foltering en mensenonterende omstandigheden in gevangenissen.

Deze objectieve informatie komt overeen met de verklaringen van verzoeker.

Deze elementen zorgen ervoor dat verzoeker een reëel risico tot ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2 a), b) van de vreemdelingenwet.”

Een tweede middel wordt afgeleid uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna “Handvest”).

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“(…)

Verzoeker benadrukt dat de CGVS zijn herkomst van Darfoer niet betwist. We verwijzen naar de middelen supra, waar duidelijk aangetoond wordt dat Darfoeris gediscrimineerd worden, en dat willekeurige arrestaties regelmatig gebeuren. Het wordt ook vermeldt dat de overheden vele burgers arresteert op enkel vermoedden van behoren tot the oppositie. Echter worden vele Darfoeris, wegens hun etniciteit, vermoed van behoren tot the oppositie. Het simpel feit om Darfoeri te zijn. bijzonder indien een Darfoeri op de slechte plek op de slechte moment is. kan dus genoeg zijn om door de overheden vervolgt te worden.

Ten eerste, herkent de CGVS dat Darforis in de gaten gehouden worden door de overheden, maar ment dat de etnische origine alleen geen voldoende reden is om door de overheden lastig gevallen worden. Verzoeker betwist dit echter, zoals hij herhaaldelijk verklaart heeft, wordt hij door de politie op basis van zijn etniciteit vermoed om lid van de oppositie te zijn (CGVS 5, 22, 25...) en onder deze voorwendsel gearresteerd.

Dit blijkt duidelijk uit zijn verklaringen op pagina 25 van het gehoor (...)

We menen dat de bewering van de CGVS volgens dewelke het simpel feit om Darfoeri te zijn niet voldoet om door de overheden lastig gevallen te zijn te kortzichtig is, sinds vele Darfoeri wegens hun etniciteit vermoed of beschuldigt worden om tot de oppositie te behoren, en daardoor gearresteerd worden.

Daarna wordt verzoeker verweten dat hij verklaart heeft dat de legale basis voor zijn veroordeling artikel 166 van de Soedanese strafwetboek is, terwijl dit artikel tot een geheel verschillende misdaad verwijst. We benadrukken ten eerste dat verzoeker weinig geschoold is (CGVS p17), en geen kennis heeft van de legale basis voor de beschuldigingen tegen hem. Hij heeft dit artikel gezien op een document die hem kort getoond werd, maar heeft nooit een advocaat gezien om hem te verdedigen en hem de procédure uit te leggen (CGVS p). Dit grief is te streng en moet verworpen worden.

Verder wordt hem verweten dat hij geen document neerlegt om zijn veroordeling te staven. De beslissing beweert dat het “geenszins aannemelijk is dat hij geen document heeft na en veroordeling van 15 jaren door een rechtbank in Soedan. Verzoeker verklaart dat de CGVS de Soedanees context niet in rekening genomen heeft. Zoals door de boven vermeldde bronnen bevestigt, worden politieke gevangene willekeurig gearresteerd en gefolterd, vele verdwenen gewoon, of worden buitengerechtelijk vermoord. Soedan is bovendien geen rechtstaat, en men kan met verwachten dat de rechten van veroordeelde gerespecteerd worden, of dat de procedure transparant is. Verzoeker heeft trouwens preciseert dat hij niet eens de kans kreeg om zich te verdedigen voor de rechter (CGVS P28). De CGVS houdt geen rekening met de lokale context te Soedan, bijzonder aangezien de huidige repressie tegen leden (zelfs vermoedde) van de oppositie. Dit grief moet verworpen worden.

Trouwens ment de CGVS ook dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet van precies welke oppositie partij hij beschuldigt wordt te behoren.

Hier houdt de CGVS opnieuw geen rekening met de lokale context. Bijzonders wanneer burgers vermoed worden om tot de oppositie te behoren, volgt de politie geen transparante procedure waarbij ze de rechten van de verdediging respecteren. Opnieuw benadrukken we dat Soedan geen rechtstaat is. Verzoeker heeft duidelijk verklaard dat (p32): (...)

Verzoeker heeft weinig kennis in politiek en was nooit actief binnen de politiek, maar hij heeft toch, anders als door de CGVS beweert, een naam van een partij gegeven waarvan hij vermoed werd lid te zijn (de partij van Abdelwahed Ibrahim)(CGVS p3). Dit verwijt is subjectief en moet verworpen worden. Daarna ment de CGVS dat het feit dat verzoeker niet zelfs zijn toenmalige werkgever (op wiens opdracht hij in Zuid-Soedan was toen de gevechten uitbraken) contacteerde toen hij in de gevangenis zat, om te getuigen dat hij in Zuid-Soedan was op zijn opdracht en niet om voor de oppositie te vechten zijn verklaringen aantast. Nochtans heeft verzoeker duidelijk en herhaaldelijk uitgelegd dat de afgevaardigde van Zuid-Soedan zijn toenmalig werkgever al contacteert had, maar dat hij niet reageerde (CGVS p33). Bovendien zat verzoeker in de gevangenis, waar hij herhaaldelijk gemarteld werd en in mensenonterende omstandigheden leefde, hij had geen mogelijkheden om contact met de buitenwereld op te nemen. Dit grief is subjectief en moet verworpen worden.

Vervolgens ment de CGVS dat er in januari en februari 2013 geen amnestie verleend werd door Al Bashir, maar wel op eerste april van dit jaar. Verzoeker bevestigt dat er al in januari, februari en maart gaandeweg sommige gedetineerde vrijgelaten werden.

Trouwens verwijt de CGVS aan verzoeker dat hij zijn tweede arrestatie bij de DVZ niet gemeld heeft. Verzoeker bevestigt zijn verklaring dat de agent bij de DVZ hem zei om alleen op de vragen te antwoorden (en dat hij tijd zou hebben om meer te verklaren bij de CGVS), en hem alleen vroeg wanneer hij gedetineerd werd, en wanneer hij Soedan verlaten heeft (CGVS p8): (...)

Het is inderdaad omdat zijn oude straf van 15 jaren opnieuw geopend werd dat verzoeker Soedan verliet, zijn eerste antwoord is dus logisch. Het werd hem niet gevraagd of hij vrij kwam en een tweede keer gearresteerd werd, hij heeft dus alleen de instructie van de agent van de DVZ gevolgd en alleen op zijn vragen geantwoord. Dit verwijt is te streng en moet verworpen worden.

Door een redenering in cascade, ment de CGVS daarna dat, sinds hij geen geloof hecht aan zijn eerste arrestatie, hij ook geen geloof hecht aan zijn tweede detentie (sinds die gekoppeld is met de eerste arrestatie). Zoals boven vermeldt, bekrachtigt verzoeker echter de realiteit van zijn eerste arrestatie. Hij heeft trouwens vele details gegeven (bijna een hele pagina van het gehoor p26 en 25) over de omstandigheden van zijn arrestatie en hoe hij ontsnappen kon.

De protection agent heeft bovendien niet de moeite genomen om verzoeker over zijn detentie te ondervragen. Er zijn inderdaad geen vragen over de leven van verzoeker tijdens zijn detentie, terwijl hij vele maanden opgesloten geweest is, en terwijl dit de oorzaak van zijn vlucht uit Soedan is. We menen dat dit op zich een vernietiging van de beslissing rechtvaardigt, totdat de CGVS dit kern element van het relaas van verzoeker grondig onderzoekt.

De CGVS verwijt daarna ook aan verzoeker dat hij niet verklaren kan waarom hij in februari 2014 wegens zijn beweerde deelname aan een betoging in september 2013 opnieuw arresteer zou worden. Echter heeft verzoeker herhaaldelijk uitgelegd (zie CGVS p5, 22, 25...) dat Darfoeris willekeurig gevisieerd worden door de politie, dat het simpel feit om Darfoeri te zijn, te politie ertoe leidt om hem te vermoeden van deelname in de oppositie, en dat hij daardoor gearresteerd wordt. De discriminatie en vervolgingen tegen vermoedde leden van de oppositie wordt door de objectieve bronnen supra bevestigd, en de verklaringen van verzoeker zijn plausibel.

Vervolgens twijfelt verwerende partij eraan dat verzoeker in Khartoum-Omdurman aanwezig was tijdens deze manifestaties, omdat hij verklaart heeft dat de manifestatie min of meer 20-25 dagen stand hielden, terwijl de bron van de CGVS uitlegt dat ze 1 week duurden. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij ook de voorbereidingen voor deze manifestatie telde binnen de 20-25 dagen (CGVS p35).

Verder verwerpt de CGVS de door verzoeker neergelegde medisch attest (van en dokter van Fedasil) mbt de vele verschillende littekens op zijn lichaam, omdat het attest zich op de verklaringen van verzoeker baseert betreffend de oorsprong van deze littekens.

We benadrukken dat de vele littekens -zoals beschreven op de medische attest overeenstemmen met de verklaringen van mishandelingen van verzoeker.

We verwijzen in dit verband naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgens de welke medische attesten die ter ondersteuning van een asielverzoek neergelegd worden, onderworpen moeten worden aan een strenge controle door de asielinstanties (EHRM, R.C. vs Sweden, 09/03/2010 en EHRM, M. M. vs France, 18/04/2013).

Uit de rechtspraak van hetzelfde gerecht blijkt ook dat, om een medisch attest uit te sluiten, de risicobeheersing van artikel 3 EVRM niet ophouden kan bij het gebrek aan geloofwaardigheid, maar ook gelden moet voor alle andere individuele factoren die, toegevoegd, het risico van onmenselijke of vernederende behandeling in geval van terugkeer naar het land van herkomst verhoogt.

In het arrest R.J. vs. France van 19/10/2013, beoordeelde het Hof dat: (...)

(...)

De argument van de CGVS om het attest te verwerpen, volgens de welk de dokter zich op de verklaringen van verzoeker baseert betreffend de oorsprong van de littekens is een algemene, niet-geïndividualiseerde en stereotiepeerde motivatie, die redelijkerwijs niet voldoende kan zijn om medische attesten uit te sluiten.

Natuurlijk zal een arts nooit in staat zijn om de oorsprong van littekens met zekerheid vast te stellen, sinds hij niet aanwezig was toen de verwondingen gepleegd werden. Echter, met het oog op de aard van deze verwondingen en littekens, benadrukken wij dat de asiel instanties bijzonder voorzichtig zijn moeten over de oorsprong van deze verwondingen, quod non.

In casu is het medisch attest welsprekend genoeg om de verklaring van verzoekster te bevestigen. Dienovereenkomstig moet dezelfde redenering als in bovengenoemd arrest aangepast worden. Echter, neemt de CGVS de twijfel nit voldoende weg.

Ten gevolge ment verzoeker dat de motivering van de Commissaris generaal omtrent het beweerde gebrek aan geloofwaardigheid van de vervolgingen van de overheden niet draagkrachtig en moet verworpen worden.

Verzoeker ment dat zijn verklaringen als aannemelijk en geloofwaardig beschouwd moeten worden, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel. Verzoeker ment ook dat de motivering van de Commissaris generaal betreffend de weigering van de subsidiaire bescherming status niet draagkrachtig is. De motivering voor de weigering van de subsidiaire bescherming is minimaal en vooringenomen.

Aangezien de context van gewelddadige en willekeurige repressie door de regering, de wijdverbreide arrestaties, en de goed gedocumenteerde erge mishandelingen zowel als mensenonterend omstandigheden in gevangenissen (zie middelen supra) , menen we dat de CGVS redelijkerwijze niet zonder verder motivatie en onderzoek over een reëel risico tot ernstige schade de subsidiaire bescherming weigeren kon.

(...)".

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een psychologisch attest neer waaruit blijkt dat hij sinds januari 2019 tweemaal per maand psychologische opvolging heeft.

Beoordeling

2.2.1. Gelet op hun onderlinge verwevenheid worden de twee middelen samen onderzocht en behandeld.

2.2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.2.3. Een resem aangevoerde rechtsregels of rechtsbeginselen die verzoeker geschonden acht, laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming. Dit klempt des te meer wanneer verzoeker niet concreet uitwerkt op welke wijze deze aangevoerde rechtsregels of rechtsbeginselen (onder meer artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie) werden geschonden door de bestreden beslissing.

2.2.4. De loutere verwijzing naar verzoekers etnie en citering van algemene landeninformatie omtrent mensenrechtenschendingen in Soedan is niet afdoende om de motivering concreet te weerleggen die stelt:

"U verklaarde te behoren tot de etnie Berti, een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer.

Wat betreft personen die tot een niet Arabische etnie behoren die afkomstig is uit Darfoer dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Darfoeri in Khartoem dd. 10 april 2018) blijkt dat, hoewel Darfoeri nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten, de

meeste bronnen ervan overtuigd zijn dat de etnische origine alleen van iemand geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten lastig gevallen te worden. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 dat ze geen specifieke informatie heeft ontvangen die aantoonde dat Darfoeri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd. Uit deze informatie blijkt ook dat het mogelijk is dat Darfoeri studenten extra in het oog gehouden worden omdat ze ervan verdacht worden sympathie te hebben voor rebellenbewegingen. Verder benadrukken de meeste bronnen dat politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst. Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit te behoren tot een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U, die sinds eind 2004 bovendien in Omdurman te Khartoem woonde, waar u school liep en werkte als verkoper en mekaniker, moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen."

Verzoeker dient derhalve een geloofwaardig relaas te brengen inzake zijn verzoek tot internationale bescherming.

2.2.4.1. De elementen die verzoeker aanbracht ter ondersteuning van zijn verzoek tot internationale bescherming werden terecht ongeloofwaardig geacht.

Te dezen dient immers te worden vastgesteld:

- Inzake de vermeende veroordeling tot een gevangenisstraf van 15 jaar in 2012 stelt de bestreden beslissing terecht vast dat deze ongeloofwaardig is.

De bewering dat verzoeker geen kennis heeft van de legale basis van de veroordeling omdat hij weinig geschoold is, kan niet worden aangenomen. Indien verzoeker daadwerkelijk werd veroordeeld tot een detentie van 15 jaar, dient te worden aangenomen dat hij omwille van de zwaarwichtigheid van de veroordeling in kennis werd gesteld op welke legale basis dit gebeurde. Van verzoeker kan minstens worden verwacht dat hij zich hieromtrent informeerde. De herhaling van zijn verklaringen inzake de ondergane rechtsprocedure en politieke partij is te dezen niet dienstig.

Dit klemt des te meer aangezien verzoeker geen begin van bewijs kan bijbrengen inzake deze veroordeling en de navolgende motivering inzake zijn inconsistente verklaringen ongemoeid laat: "Gevraagd of u in bezit bent van het vonnis, antwoordde u aanvankelijk ontkennend en legde u uit dat u veel documenten verloor tijdens uw reis (notities CGVS, p. 5). Gevraagd of u het bij zich had tijdens uw reis, antwoordde u dat u enkel het 'adres' van het vonnis bij zich had, waarop artikel 166 vermeld stond (notities CGVS, p. 6). Gevraagd of dat dan het vonnis was, antwoordde u bevestigend en stelde u dat het een kopie van het vonnis betrof. Later tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd waar u deze kopie van het vonnis haalde bij uw vertrek uit Soedan, gezien u verklaarde het land te hebben verlaten nadat u uit de gevangenis ontsnapte, verklaarde u dan weer dat u, wanneer u het vonnis gekregen had, u er een foto van nam met uw telefoon, en het naar uw broer stuurde. U verklaarde voorts dat u deze telefoon verloor op zee. Gevraagd of uw broer die foto dan nog heeft op zijn telefoon, gezien uw verklaring dat u het doorstuurde naar hem, verklaarde u dat hij de foto niet had, maar enkel uw telefoon in bewaring nam, en deze u nadien terug gaf wanneer u Soedan verliet (notities CGVS, p. 20). Gevraagd waar het vonnis zelf is, verklaarde u het verloren te zijn in Soedan (notities CGVS, p. 21)."

- De "bevestiging" door verzoeker dat er "al in januari, februari en maart gaandeweg sommige gedetineerde vrijgelaten werden" kan bezwaarlijk aangenomen worden als dienstige en concrete weerlegging van de motivering die op basis van de elementen in het administratief dossier stelt: "Tot slot dienen uw verklaringen betreffende uw vrijlating in het jaar 2013 opgemerkt. U verklaarde dat u vrijgelaten werd in februari 2013 nadat er een algemene amnestie werd verleend in januari 2013 (notities CGVS, p. 5 en 25). **Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, valt evenwel nergens terug te vinden dat een dergelijke algemene amnestie verleend werd in Soedan in januari, dan wel februari, van het jaar 2013. Wel valt terug te vinden dat president Al-Bashir bij de opening van het nieuwe parlementaire jaar in Soedan, de vrijlating aankondigde van alle politieke gevangenen, maar dit gebeurde pas op 01/04/2013 – twee maanden na uw beweerde vrijlating.** Er werden uiteindelijk slechts 24 gevangenen vrijgelaten, afkomstig uit Zuid-Kordofan en Blue Nile, die ervan werden beschuldigd banden te hebben met de beweging SPLM/Noord – een beweging die u niet bleek te kennen (notities CGVS, p. 32).

Gegeven deze vaststellingen, kan er geenszins geloof worden gehecht dat u vrijgelaten werd in het jaar 2013 nadat er een algemene amnestie afgekondigd werd in januari 2013."

- De loutere bewering dat verzoeker op basis van de instructies van de ambtenaar van de DVZ geen melding maakte van zijn tweede arrestatie in 2014, die daarenboven ook de directe aanleiding zou zijn geweest voor het vertrek uit Soedan, is volstrekt niet aannemelijk om de terechte motivering te weerleggen die stelt:

*"Vooreerst dient vastgesteld dat u deze tweede arrestatie – die de werkelijke aanleiding gevormd zou hebben voor uw vertrek uit Soedan – geheel onvermeld liet tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo vermeldde u er enkel uw arrestatie op 04/04/2012 en daarop volgende veroordeling tot 15 jaar gevangenisstraf, legde u er uit hoe u gearresteerd werd bij terugkeer uit Zuid-Soedan, alwaar u als automekaniker gewerkt had, u tien dagen later reeds veroordeeld werd, en u in de gevangenis zat tot uw ontsnapping op 08/02/2015, waarna u dezelfde dag Soedan verliet (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3, punt 1, 2 en 5). Op geen enkel moment vermeldde u er dat u na uw veroordeling vrijgelaten werd in het jaar 2013, noch dat u een tweede keer gearresteerd werd en opgesloten, en dit de werkelijke reden voor uw vertrek uit Soedan zou zijn geweest. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS, verklaarde u dan wel dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken [DVZ] niet preciseerde dat u eigenlijk twee keren in de gevangenis zat in Soedan, en u er enkel een detentie van 1 jaar en 10 maanden had vermeld (notities CGVS, p. 2), maar bood u geen enkele redelijke verklaring voor deze vaststelling. Gevraagd waarom u dit alles niet vermeldde voor de DVZ, en u er slechts sprak over 1 enkele arrestatie, antwoordde u dat er u enkel werd gevraagd hoelang u in de gevangenis zat, en ze enkel de datum van uw veroordeling, en de datum van uw vertrek uit Soedan registreerden (notities CGVS, p. 8). U erop gewezen dat u er verklaarde veroordeeld te zijn op 04/04/2012 – en niet op 14/04/2012, zoals u voor het CGVS verklaarde (notities CGVS, p. 5) – antwoordde u eerst bevestigend, om meteen daarna te verklaren dat u op 14/04/2012 veroordeeld werd, maar gearresteerd werd op 04/04/2012 (notities CGVS, p. 8). U erop gewezen dat u er gevraagd werd naar de aanleiding voor, en redenen van uw vertrek uit Soedan, en u uw beweerde tweede arrestatie volledig onvermeld liet – hoewel deze arrestatie de eigenlijke reden zou hebben gevormd voor uw vertrek uit het land – antwoordde u vaagweg dat u er zei dat u Soedan uitgeduwd werd, omdat u er tot 15 jaar veroordeeld was. Nogmaals gevraagd waarom u uw tweede arrestatie niet vermeldde, alsook het feit dat u pas na deze arrestatie het land verliet, antwoordde u dat ze [de medewerker die u bijstond op de DVZ] u zeiden dat u dat hier [voor het CGVS] kon vertellen, u er de tijd niet kreeg om een uitleg te geven, en ze enkel de data registreerden van uw arrestatie, veroordeling en vlucht uit Soedan, maar u de kans niet kreeg om uit te leggen wat u overkwam, wanneer u dit wou doen. **Deze verklaringen overtuigen evenwel niet, immers:** u legde er uitgebreid uit dat u automekaniker bent, dat u in januari 2012 naar Zuid-Soedan afreisde voor werk, uw wagen er geraakt werd door kogels omwille van de conflicten in Zuid-Soedan, u nadien terugkeerde naar Khartoem maar in Damazin gecontroleerd en ondervraagd werd door militairen aan een controlepost, dezen u ervan beschuldigden deel uit te maken van de oppositie en te zijn gaan vechten in Zuid-Soedan, waarna u gearresteerd en veroordeeld werd (zie Vragenlijst CGVS, p. 3, punt 5). U voegde er aan toe dat u in de gevangenis zat tot u, met de hulp van een vriend van uw vader, uit de gevangenis ontsnapte op 08/02/2015 en diezelfde dag Soedan verliet. Uit deze verklaringen blijkt geenszins dat u er geen enkele kans geboden werd om uit te leggen wat u overkwam in Soedan en wat de aanleiding was voor uw vertrek uit het land. U hierop gewezen, verklaarde u dat u deze uitleg inderdaad deed, maar u dan verder de kans niet kreeg om zaken toe te voegen (notities CGVS, p. 9). Uw verklaringen overtuigen niet, en bieden geenszins een redelijke verklaring voor de vaststelling dat u de werkelijke reden voor uw vertrek uit Soedan, geheel onvermeld liet tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien dit de laatste feiten betreffen die u er toe brachten te beslissen om het land te verlaten, kan verwacht worden dat, ook al zou de tijd beperkt zijn, u dit noodzakelijk vindt om te vermelden. Voorts blijkt uit de verklaringen die u er wél aflegde, betreffende uw eerste beweerde arrestatie, geenszins dat u er geen enkele kans geboden werd om uit te leggen welke feiten er u toe brachten het land te verlaten. De vaststelling dat u er enkel gewag maakte van één arrestatie in 2012, en verklaarde sindsdien in de gevangenis te hebben gezeten in Soedan, tot uw ontsnapping op 08/02/2015 – verklaringen die u zelf ondertekende nadat deze u in de Arabische taal voorgelezen werden (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3) - schaadt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze."*

Voormelde motivering vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen.

De voorgaande vaststellingen leiden tot het besluit dat verzoekers relaas inzake zijn detenties volstrekt ongeloofwaardig zijn.

2.2.4.2. Kritiek op de motivering omtrent verzoekers aanwezigheid op de manifestaties in Khartoum betreft, gelet op voorgaande vaststellingen, kritiek op een overvloedige motivering en kan verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

2.2.4.3. Verzoeker brengt een medisch attest bij van dokter H.. Hieromtrent stelt de bestreden beslissing terecht: *“Zo wordt er weergegeven welke objectieve letsels er vast te stellen zijn op uw lichaam – littekens op uw rug, polsen, en enkels – alsook wordt er gesteld dat u lijdt aan slapeloosheid, nachtmerries en flash-backs. Tot slot wordt vermeld dat u deze symptomen toeschrijft aan de door u ondergedane foltering tijdens uw detentie in Soedan. Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel verwezen wordt naar uw verklaringen omtrent de oorzaak van de vastgestelde littekens, deze impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband met uw asielrelaas, zoals aangehaald voor het CGVS, kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de beweerde vervolging zou kunnen aantonen, gezien de dokter enkel uw verklaringen citeert zoals deze werden medegedeeld. Een medische vaststelling kan dan ook geen uitspraak doen over de precieze oorzaak van deze littekens, de plaats en het precieze tijdstip waarop deze opgelopen zijn, noch hoe deze littekens precies opgelopen zouden zijn. Gezien de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, niet geloofwaardig bevonden werden, kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen het slachtoffer geweest te zijn van foltering in Soedan.”* De loutere verwijzing naar rechtspraak inzake medische attesten is niet dienstig ter weerlegging van voormelde motivering.

Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker geen concreet element aanvoert ten aanzien van de navolgende motivering: *“Voorts dient opgemerkt dat u verklaarde gedurende uw 2,5 jaar lange verblijf in Libië slecht behandeld te zijn en er vaak te zijn geslagen, en verwees u in deze context zelf naar uw littekens op uw rug (notities CGVS, p. 26).”*

Het ter terechtzitting neergelegde psychologisch attest waaruit blijkt dat verzoeker tweemaal per maand psychologisch wordt opgevolgd sinds eind januari 2019 kan evenmin verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid herstellen. Het betreft andermaal een loutere attestering van verzoekers verklaringen en bevat geen nuttig element dat de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas omtrent zijn vermeende detenties kan herstellen.

2.2.4.4. Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker brengt geen element bij waaruit blijkt dat hij in aanmerking komt voor het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS